
[2020-6-RE](#)

Causa 2020-6-RE

(De Rosselló Piera c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 35-2020. Recurs d'empara

Aute del 19 de maig del 2020

BOPA núm. 72, del 27 de maig del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 24 de gener del 2020, per la representació processal del Sr. Santiago De Rosselló Piera, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la providència de l'11 d'octubre del 2019 i l'aute del 24 d'octubre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 17 de gener del 2020, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i dels drets a la intimitat i al secret de les comunicacions, reconeguts respectivament als articles 14 i 15 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que tingui per presentat aquest recurs d'empara contra les decisions anteriorment esmentades i que mentre se substancii aquest recurs "*vista la incidència que té el fons del present recurs d'empara en relació al fons de la causa 8000173/2016, s'ordini al Tribunal de Corts la suspensió de la prossecució de la vista oral de la causa, prevista per al proper dilluns 27 de gener del 2020*";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Atesa la situació excepcional derivada de l'emergència sanitària causada per la pandèmia de SARS-CoV-2 que va dur al començament del confinament, aquesta resolució es dicta en data d'avui, tot i que el seu examen estava previst per a la reunió del Ple fixada pel 16 de març del 2020, la qual va haver de ser anul·lada;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

---

1.1. El 7 d'octubre del 2019, la representació processal del Sr. Santiago De Rosselló Piera va formular un procediment urgent i preferent, establert a l'article 41.1 de la Constitució, mitjançant un incident de nul·litat d'actuacions, establert a l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, per fer cessar una pretesa vulneració dels drets a la intimitat i al secret de les comunicacions del seu representat, drets reconeguts als articles 14 i 15 de la Constitució, respectivament.

1.2. L'11 d'octubre del 2019, el magistrat ponent del Tribunal de Corts va dictar una providència mitjançant la qual posava en coneixement del recurrent que les qüestions exposades en el seu escrit es tractarien com a qüestions prèvies, juntament amb les altres presentades, en el moment del reinici de les sessions de la vista oral, assenyalades per la setmana del 21 al 26 d'octubre del 2019.

1.3. La representació processal del Sr. Santiago De Rosselló Piera va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta providència, i, el 24 d'octubre del 2019, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual decidia inadmetre'l a tràmit.

1.4. La representació processal del Sr. Santiago De Roselló Piera va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 17 de gener del 2020, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que inadmetia a tràmit aquest recurs.

1.5. El 24 de gener del 2020, la representació processal del Sr. Santiago De Rosselló Piera va interposar un recurs d'empara contra la providència de l'11 d'octubre del 2019 i l'aute del 24 d'octubre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 17 de gener del 2020, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i dels drets a la intimitat i al secret de les comunicacions, reconeguts respectivament als articles 14 i 15 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- El recurrent considera que la providència de l'11 d'octubre del 2019 era ferma i que, per tant, havia de ser susceptible de recurs d'acord amb les disposicions de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials.
- Per consegüent, conclou que les decisions d'inadmissibilitat a tràmit dels seus incidents de nul·litat d'actuacions contra aquesta providència, pronunciades pel Tribunal de Corts i per la Sala Penal, el priven de la garantia dels seus drets fonamentals organitzada per l'article 41.1 de la Constitució i vulneren, doncs, els seus drets i llibertats continguts en els capítols III i IV del títol II de la Constitució.
- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que tingui per presentat aquest recurs d'empara contra les decisions anteriorment esmentades.

2.2. Argumentació del Tribunal de Corts

- El Tribunal de Corts considera que la providència del magistrat ponent de l'11 d'octubre del 2019 va

---

ser dictada de conformitat amb els articles 131 i següents del Codi de procediment penal, que la qüestió d'extreure de la causa les intervencions telefòniques ja havia estat plantejada pel recurrent, precisament com a qüestió prèvia, i que en l'escrit del recurrent no es precisava quina era la resolució concreta que podria vulnerar els drets al·legats.

- També considera que l'incident de nul·litat establert a l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials no es pot dirigir contra la providència esmentada, perquè aquesta no és definitiva.

- Per tant, el Tribunal de Corts declara la inadmissió a tràmit de l'incident per manca absoluta de fonament.

2.3. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Penal considera igualment que la providència impugnada no és definitiva, perquè no resol sobre el fons ni posa fi al procediment i que, per consegüent, d'acord amb l'apartat 3 de l'article 18 *ter*, no es pot interposar cap recurs contra l'acte del 24 d'octubre del 2019 que inadmet un incident de nul·litat d'actuacions contra la providència esmentada, ja que aquest disposa que "*Contra l'acte que no admet o que resol l'incident de nul·litat no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que es pugui plantejar la qüestió en virtut dels recursos que escaiguin contra la sentència o la resolució definitiva*".

- En aquest sentit, reprèn la jurisprudència constitucional en relació amb la interpretació de l'abast dels articles 18 *ter* i 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials (veg. la causa 2019-66-RE), que declara entre altres punts que "*la voluntat cercada per la Llei és impedir el plantejament de recursos d'empara contra les resolucions interlocutòries o no definitives, de manera que aquests s'hauran de plantejar, en el seu cas, una vegada s'hagi dictat la resolució definitiva*".

- Es fonamenta en aquesta anàlisi per inadmetre a tràmit el recurs d'apel·lació presentat contra l'acte del 24 d'octubre del Tribunal de Corts, i confirma d'aquesta manera, la inadmissió a tràmit de l'incident de nul·litat d'actuacions presentat contra la providència de l'11 d'octubre esmentada.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. De manera prèvia, és indispensable recordar que el Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni tampoc un tribunal suprem.

3.2. En primer lloc, atès que el recurrent sovinteja de manera simultània els termes "*incident de nul·litat*" i "*procediment urgent i preferent*", en particular, en el seu escrit inicial del 7 d'octubre del 2019 davant el Tribunal de Corts, convé precisar el marc dins del qual aquest Tribunal ha d'examinar el seu recurs d'empara.

Efectivament, si bé és cert que aquests dos procediments concorren en un mateix objectiu, estan clarament organitzats de manera diferent, com es desprèn de l'article 6 de la Llei qualificada de la Justícia.

En la causa que ara ens ocupa, l'anàlisi dels fets permet determinar que les suposades vulneracions

---

al·legades pel recurrent s'han produït en el marc d'un procés judicial. Per tant, d'aquesta situació se'n deriva que el recurrent s'havia de situar en l'apartat 3 de l'article 6 esmentat de la Llei qualificada de la Justícia i, calia, per consegüent, seguir el procediment de nul·litat d'actuacions establert en els apartats *ter* i *quater* de l'article 18 de la Llei transitòria de procediments judicials.

3.3. Precisada aquesta qüestió, convé seguidament que aquest Tribunal resolgui si la providència de l'11 d'octubre del 2019 és una resolució definitiva o no.

Mitjançant aquesta providència, el Tribunal de Corts va decidir tractar les pretensions plantejades pel recurrent el 7 d'octubre del 2019 com a qüestions prèvies al moment de la vista oral. Aquesta decisió no resol el fons de la qüestió plantejada, ni posa fi al procediment, per tant, no se la pot considerar com a una decisió definitiva.

3.4. També cal resoldre si aquesta mateixa decisió, adoptada mitjançant la providència esmentada és susceptible de recurs.

Les disposicions de la Llei transitòria de procediments judicials indiquen, sense cap ambigüitat, en l'apartat 3 del seu article 18 *ter* que "*Contra l'aute que no admet o que resol l'incident de nul·litat no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que es pugui plantejar la qüestió en virtut dels recursos que escaiguin contra la sentència o la resolució definitiva*".

Per consegüent, i atesa la conclusió apuntada en el punt 3.3 anterior, no es pot interposar cap recurs contra la providència esmentada.

Aquesta anàlisi ja va ser exposada per aquest Tribunal en les causes 2019-66-RE i 2019-89-RE.

3.5. La darrera qüestió que cal resoldre és la de saber si la inadmissió a tràmit de l'incident de nul·litat d'actuacions i del recurs d'apel·lació successiu vulneren els drets fonamentals del recurrent.

Per si mateixos, els autes del Tribunal de Corts i de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia no contenen cap interpretació errònia o arbitrària de la legislació vigent, ni es pot considerar que el seu raonament sigui contrari a una lògica formal o jurídica.

Per consegüent, no constitueixen la vulneració de cap dret fonamental, i, en particular, de cap dret reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Tampoc impedeixen les vies de recurs existents contra qualsevol decisió en el fons, inclòs el recurs d'empara, d'acord amb les disposicions de l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i de l'article 41.1 de la Constitució.

3.6. Cal concloure, doncs, que atès que la providència de l'11 d'octubre del 2019 no és una decisió definitiva, que no és susceptible de recurs, que les decisions que no admeten a tràmit l'incident de nul·litat d'actuacions, en particular aquella que decideix inadmetre a tràmit el recurs d'apel·lació, no són arbitràries, ni irraonables, ni són contràries a una lògica formal o jurídica, i que, a més, aquestes poden ser posteriorment objecte de recurs en el marc de la decisió que recaigui definitivament sobre el fons i que no es vulneren, per tant, els drets fonamentals garantits per la Constitució, aquest Tribunal Constitucional decideix no declarar admissible a tràmit aquest recurs d'empara.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-6-RE interposat per la representació processal del Sr. Santiago De Rosselló Piera contra la providència de l'11 d'octubre del 2019 i l'aute del 24 d'octubre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts i contra l'aute del 17 de gener del 2020, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute al recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 19 de maig del 2020.

Dominique Rousseau Josep-D. Guàrdia Canela
President Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy Jean-Yves Caullet
Magistrat Magistrat